

## Korte mededelingen

**Toename van de watersnip, (*Capella gallinago*) bij Vianen en omstreken.**

Merkwaardig is de toename van de watersnip in de polders rondom Vianen, Culemborg en Beesd, temeer daar andere weidevogels zoals grutto, maar vooral de kievit duidelijk in aantal afnemen. Behalve het niet meer mogen schieten van de watersnip in het voorjaar, waarbij veelal onze broedvogels het moesten ontgelden, is er mogelijk nog een andere factor, die deze toename kan verklaren. In het algemeen wordt het waterpeil in de polders de laatste jaren zeer laag gehouden ter verbetering van het grasland. Dit wordt droog en hard, zodat de grutto bijvoorbeeld zijn voedsel moeilijk borend kan vinden. Voor de kievit verdwijnt het voor deze vogel zo aantrekkelijke armelijke weiland en blauwgrasland. De lage waterstand heeft verder tot gevolg, dat in de sloten holle walkanten ontstaan met kleine modderstrandjes. Hier kan wel de watersnip zijn voedsel zoeken, niet echter de veel grotere grutto. Het is dan ook opmerkelijk, dat de watersnip juist op deze slibstrandjes veelvuldig voedselzoekend is aan te treffen. De nesten van deze vogels vindt men dan op naburige „hoge” droge weilanden.

K. Waldeck.

**Over de broedbiotoop van de bosrietzanger (*Acrocephalus palustris*)**

Op 1, 3 en 5 Juni 1949 nam ik de bosrietzanger waar op drie plaatsen in een wandelparkje te Bussum, waar ze vroeger niet voorkwam. Het terreintje ligt tegen de Naardermeer aan en is in 1944/45 geheel gekapt. Nu het wilgen- en elzenhout weer wat opschiet (3 á 5 m) kwam de soort opeens ter plaatse. G. Bos constateerde iets dergelijks te Hillegom in een gekapt gebiedje; ook daar waren nu opeens enkele zingende ex. aanwezig. Bij het meer begroeien van het terrein schijnt de soort weer te verdwijnen. Is daarom het wilgengriend langs de grote rivieren (periodiek kaal slaan en weer opgroeien) zo in trek bij deze species? Ook in het „bos” bij Robbenoord had de soort zijn grootste dichtheid toen het terrein nog niet geheel vol gegroeid was.

H. J. Slijper.

**Zilvermeeuw (*Larus argentatus*) grijpt een spreeuw (*Sturnus vulgaris*).**

Op 23 Sept. 1949 liepen op een weiland te Hantumhuizen (Fr.) een aantal zilvermeeuwen en spreeuwen naar voedsel te zoeken. Plotseling greep een der meeuwen een spreeuw; een ontzettend lawaai ontstond. In een ommezien was de spreeuw afgemaakt, waarna de meeuw hem in de snavel pakte en er mee wegvloog.

M. de Jong.

**Ei van de kleine bergbrilvogel van Java, *Zosterops parvula* (*palpebrosa*) gallio Sharpe.**

In mijn collectie bevindt zich één ei van deze brilvogel, verzameld door W. H. DIEMONT, dat belangrijk kleiner is dan het kleinste uit de serie, die door HOOGERWERF werd gemeten (Limosa, 22 p. 248). De maten zijn: 13,8 × 10,8 mm, waarbij de onderdelen van mm werden geschat.

F. C. van Heurn.